

Øvrige bestemmelser om ekstraordinær appel og genoptagelse

Til § 533

Ved bestemmelsen foreslås indført samme regler, som i henhold til den danske retsplejelovs § 399, stk. 3-5, i øvrigt er gældende for ekstraordinær appel og genoptagelse ifølge tilladelse fra Højesteret. *Stk. 1* svarer således til den danske retsplejelovs § 399, stk. 3, mens *stk. 2* og *3* svarer til den danske retsplejelovs § 399, stk. 4 og 5.

Kapitel 44

Appel og genoptagelse af kriminalsager

Anke

Til § 534

Stk. 1, der med sproglige ændringer svarer til den gældende retsplejelovs kapitel 6, § 14, stk. 1, fastslår, at domme, der er afsagt af en kredsret eller af Retten i Grønland, kan ankes til Grønlands Landsret for tiltalte eller af anklagemyndigheden, således at tiltalte kan anke til egen fordel, mens anklagemyndigheden kan anke både til fordel og til skade for tiltalte, jf. den tilsvarende ordning efter den danske retsplejelovs § 906, stk. 1 og 2. Ligesom efter den gældende ordning er der herefter fri ankeadgang for alle sager fra 1. til 2. instans, jf. nærmere betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.1.

Stk. 2 fastslår, at anken kan omfatte den forudgående behandling af sagen og de afgørelser, der er truffet under sagen. Dette svarer til retsstillingen efter den gældende ordning, selv om retsplejeloven ikke i dag indeholder en udtrykkelig bestemmelse herom.

Af *stk. 3* fremgår det, at afkald på anke kan finde sted, efter at dommen er afsagt. Et ankeafkald, der måtte være afgivet, forinden dommen er afsagt, har således ingen bindende virkning. Selv om en tilsvarende regel ikke fremgår af den gældende retsplejelov, udtrykker bestemmelsen en retstilstand, som også i dag antages at være gældende. I øvrigt svarer bestemmelsen til reglen i den danske retsplejelovs § 909, 1. pkt.

Stk. 4, der heller ikke er en del af gældende ret, indeholder i *1. pkt.* en bestemmelse, hvorefter en iværksat anke kan frafaldes, så længe landsretten ikke har afsagt dom. Dette svarer til ordningen efter den danske retsplejelovs § 909, 2. pkt. Endvidere foreslås det ved *2. pkt.*, at landsretten, hvis anke frafaldes, efter hovedforhandlingen for landsretten er påbegyndt, alligevel skal foretage den obligatoriske prøvelse efter

§ 548, stk. 2, nr. 1-3. Denne ordning svarer til principet i den danske retsplejelovs § 909, 3. pkt.

Til § 535

Ved *stk. 1*, som er ny, foreslås indført en regel, hvorefter anke til fordel for en tiltalt, der er under 18 år, kan iværksættes også af forældremyndighedens indehaver. Forslaget svarer til den danske retsplejelovs § 906, stk. 2.

For tilfælde, hvor en tiltalt, der er idømt en frihedsberøvende foranstaltning, er afgået ved døden, foreslås det ved *stk. 2, 1. pkt.*, at indføre en regel, hvorefter tiltaltes ægtefælle, slægtninge i op- eller nedstigende linje eller søskende kan anke på tiltaltes vegne. Bestemmelsen, som ikke findes efter den gældende ordning, svarer til den danske retsplejelovs § 906, stk. 3, 1. pkt. Endvidere foreslås det ved *2. pkt.* at indføre en bestemmelse, hvorefter også anklagemyndigheden kan anke en dom til fordel for tiltalte, hvis der foreligger sådanne omstændigheder som nævnt i 1. pkt. På dette punkt er der også tale om en ny bestemmelse, som svarer til ordningen i Danmark, jf. den danske retsplejelovs § 906, stk. 3, 2. pkt.

Ankefrist

Til § 536

Ved bestemmelsen, der erstatter den gældende retsplejelovs kapitel 6, § 17, jf. § 5, foreslås det i *stk. 1* at opretholde en ankefrist på 14 dage, men at regne fristen fra dommens afsigelse, medmindre der efter § 474, stk. 3, sidste pkt., er krav om forkyndelse af dommen for tiltalte. Forkyndelseskravet ifølge denne bestemmelse angår de tilfælde, hvor sagen er behandlet og afgjort i tiltaltes fravær, og hvor tiltalte herefter heller ikke er til stede ved domsafsigelsen. Foreligger der en sådan situation, foreslås ankefristen for tiltaltes vedkommende at skulle regnes fra forkyndelsen. Forslaget indebærer en mindre ændring af den nuværende ordning, idet ankefristen i henhold til kapitel 6, § 5, stk. 1, 2. pkt., kun regnes fra dommens afsigelse, hvis parten rent faktisk har været til stede, og ellers fra forkyndelsen. Ændringen har kun betydning for de i praksis sjældent forekommende tilfælde, hvor tiltalte har været til stede under hovedforhandlingen, men ikke under domsafsigelsen, og hvor ankefristen efter den gældende ordning derfor skulle regnes fra en forkyndelse af dommen. I modsætning hertil indebærer forslaget, at ankefristen også i sådanne tilfælde regnes fra dommens afsigelse, ligesom dommens resultat i øvrigt ikke foreslås meddelt tiltalte ved forkyndelse, men kun ved fremsendelse af domsudskriften, jf. her-